

اثر مهاری دهان‌شویه‌های کلرهگزیدین و پرسیکا بر HSV-1 در محیط کشت سلولی در مقایسه با آسیکلوفیر

دکتر سارا پورشهیدی^۱، دکتر مهدی داورمنش^۱، دکتر فهیمه رضازاده^۱، دکتر محمد معتمدی فر^۲،
دکتر هومن ابراهیمی^{*}، عباس علیپور^۳

چکیده

مقدمه: عفونت هرپس داخل دهانی یکی از بیماری‌های شایع دهانی است که با ایجاد زخم‌های دردناک و ریزش ویروس، مشکلات متعددی برای بیماران ایجاد می‌کند. با وجود این که دهان‌شویه‌ها روش‌های درمانی سریع و در دسترس برای زخم‌های دهانی می‌باشند، هنوز مطالعه دقیقی در مورد اثر ضد ویروسی آن‌ها صورت نگرفته است.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، اثر ضد ویروسی دهان‌شویه‌های کلرهگزیدین و پرسیکا بر روی رده سلولی Vero، قبل و بعد از آلدگی سلول با HSV-1 (Herpes simplex virus 1) بر غلظت‌ها و زمان‌های مختلف، با روش کوانتال مورد بررسی و با آسیکلوفیر مقایسه گردید. غلظت ۵۰ درصد سمیت سلولی (CC₅₀) برای هر دو دهان‌شویه نیز تعیین شد. نتایج با آنالیز واریانس یک طرفه و دو طرفه بررسی گردید ($\alpha = 0.05$).

یافته‌ها: CC₅₀ پرسیکا در زمان ۵ و ۳۰ دقیقه، ۰/۲ و ۰/۱۴ درصد بود، اما کلرهگزیدین در زمان‌های بیش از ۵ دقیقه سمی بود. دهان‌شویه‌ها، قبل از ورود ویروس به سلول، اثرات ضد ویروسی داشتند که اثر پرسیکا، بیشتر از کلرهگزیدین و آسیکلوفیر بود ($p \text{ value} = 0.0001$) و $(p \text{ value} = 0.04)$. اثر ضد HSV آن‌ها، پس از آلدگی سلول، در غلظت‌های بیش از 4^1 دیده شد، ولی اثر مهاری آسیکلوفیر در بین سه ماده بارزتر بود ($p \text{ value} = 0.0001$).

نتیجه‌گیری: با توجه به اثر مستقیم ضد ویروسی مطلوب پرسیکا در مقایسه با آسیکلوفیر، گیاهی بودن منشأ آن و عوارض جانبی کمتر در مقایسه با کلرهگزیدین، استفاده از آن جهت کاهش آلدگی مایعات دهانی ناشی از ریزش ویروس و نیز کاهش عفونت‌زاوی زخم‌های داخل دهانی، مفید به نظر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: پرسیکا، کلرهگزیدین، دهان‌شویه، HSV-1.

* استادیار، بیماری‌های دهان و تشخیص،
دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران. (مؤلف مسؤول)
hebrahimi@sums.ac.ir

: استادیار، گروه بیماری‌های دهان و تشخیص، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

: دانشیار، گروه باکتری و ویروس شناسی،
دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

: دانشجوی دکتری اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

این مقاله در تاریخ ۸۹/۵/۳ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۹/۱۱/۶ اصلاح شده و در تاریخ ۸۹/۱۲/۱۷ تأیید گردیده است.

مجله دانشکده دندانپزشکی اصفهان
۶۷: ۱۳۹۰، ۱۷: ۵۹.

مقدمه

پرسیکا نیز دهان‌شویه‌ای گیاهی حاوی عصاره الکلی گیاهان مسواک، بومادران و نعناع می‌باشد که اثرات ضد باکتری، ضد التهابی و ضد درد برای آن گزارش شده است^[۷]. در پژوهشی که صالحی و مؤمنی دانایی^[۸] با هدف مقایسه اثر ضد باکتری پرسیکا و کلرهگزیدین بر استرپتوكوک موتانس انجام دادند، به اثرات مشابه این دو دهان‌شویه در کاهش تعداد کلونی‌ها با ایجاد عوارض کمتر حین استفاده از پرسیکا اشاره کردند. همچنین در پژوهش‌های مختلف^[۱۰، ۹، ۳]، به اثرات ضد باکتری عصاره درخت مسواک (سالوادورا پرسیکا) اشاره شده است. در بررسی دیگری که توسط دریندی و نیکفر^[۱۱] در مورد اثرات دهان‌شویه پرسیکا و ایرشا بر بهبود ضایعات آفتی انجام شده بود، به اثرات تسکینی و التیامی پرسیکا دست یافتند. اما تاکنون پژوهشی در مورد وجود اثر ضد ویروسی این دهان‌شویه انجام نشده است.

Recurrent intraoral herpes
هرپس داخل دهانی راجعه (Recurrent intraoral herpes) یا RIH (Recurrent Herpes Infection) یکی از اشکال عفونت با HSV-1 است که به شکل زخم‌های منفرد یا خوش‌های بسیار در دنک بروز می‌کند^[۱] و شیوع، شدت و تناوب بروز آن در افراد با اختلال ایمنی مانند بیماران تحت شیمی درمانی، پیوند عضو، مبتلایان به AIDS و ... بیشتر می‌باشد^[۲]. از طرفی، احتمال زیاد مقاومت به آسیکلولویر در این افراد، استفاده از این دارو را محدود کرده است.

تاکنون هیچ درمان موضعی مشخصی برای کنترل RIH وجود ندارد^[۴]، بنابراین دسترسی به دهان‌شویه‌های مناسب با حداقل عوارض، کمک مفیدی در پیش‌گیری و کنترل این ضایعه می‌باشد. علاوه بر این، به علت احتمال وجود Shedding های بدون علامت ویروس در بزاق افراد مختلف، پتانسیل انتقال عفونت از طریق بیوآئروسل‌های تولیدی طی کار دندان‌پزشکی نیز وجود دارد. دسترسی به چینین دهان‌شویه‌ای امکان کاهش آلدگی با این آتروسل‌ها و پیش‌گیری از انتقال عفونت‌های هرپس طی خدمات دندان‌پزشکی را فراهم می‌آورد.
پژوهش حاضر به منظور مقایسه اثر آنتی‌هرپتیک پرسیکا با کلرهگزیدین به صورت *in vitro* (در محیط کشت سلولی) انجام گرفت.

ویروس HSV (Herpes simplex virus 1)، شایع‌ترین ویروس عفونی مسری در انسان است که عامل اتبولوژیک بیماری‌های مختلفی مانند ژنیتواستماتیت اولیه، هرپس لبیال راجعه، هرپس چشمی، ژنیتالی، انسفالیت، نمونایتیس و ... می‌باشد^[۱].

در حال حاضر، آسیکلولویر یک ماده آنتی‌هرپتیک انتخابی و قوی است که به طور وسیعی جهت کنترل عفونت ناشی از هرپس استفاده می‌شود^[۱]، اما مقاومت به آسیکلولویر در حال افزایش بوده^[۲]، امکان استفاده از آن در مبتلایان به نارسایی کلیه محدود می‌باشد^[۱].

یکی از درمان‌های رایج موضعی در دندان‌پزشکی، استفاده از دهان‌شویه‌های آنتی‌میکروبیال است که قسمت مهمی از مراقبت‌های دهانی- دندانی جامع را، با هدف پیش‌گیری یا درمان تشکیل می‌دهند^[۳]. از جمله این دهان‌شویه‌های رایج در ایران می‌توان به کلرهگزیدین و پرسیکا اشاره کرد.

کلرهگزیدین یک ماده ایمن و مؤثر در پیش‌گیری از تشکیل پلاک دندانی است که علیه بسیاری از میکرووارگانیسم‌ها مانند باکتری‌های گرم مثبت و منفی، هوایی و بیهوایی اختیاری و قارچ‌ها مؤثر می‌باشد^[۴] و در برخی پژوهش‌های *in vitro* و *in vivo* در نیز به اثر آنتی‌ویرال آن بر HSV-1 اشاره شده است^[۳-۵]. در پژوهش Park و همکاران^[۴]، کلرهگزیدین نه تنها باعث مهار HSV-1 در محیط کشت شد، بلکه با مهار رپلیکیشن ویروس، مانع پیشرفت ضایعات پوستی حیوانات نیز گردید. در پژوهشی که Baqui و همکاران^[۳] با هدف بررسی اثر ضد ویروسی دهان‌شویه‌های مختلف رایج انجام دادند، به اثر ضد هرپسی کلرهگزیدین حتی تا غلظت‌های یک چهارم نیز اشاره کردند. همچنین در پژوهش‌های park و همکاران^[۴] و Bernstein و همکاران^[۵] که به بررسی اثر ضد ویروسی کلرهگزیدین پرداخته‌اند، نتایج مشابهی ذکر شده است. با این وجود، استفاده طولانی مدت از این دهان‌شویه به علت ایجاد عوارضی مانند افزایش تشکیل جرم، ایجاد تغییر رنگ دائم دندان‌ها، تغییر حس چشایی و احتمال سمیت بر سلول‌های مخاط دهان^[۶]، محدود شده است.

بلو (Trypan blue dye exclusion)، در مدت زمان‌های ۵ دقیقه، ۳۰ دقیقه، ۱ ساعت و ۲۴ ساعت، سلول‌ها شمارش شدند. متوسط و درصد سلول‌های زنده در حفرات حاوی دهانشویه‌ها محاسبه شد و غلظت ۵۰ درصد سمیت سلولی (۵۰CC) با رسم منحنی (رجرسیون) تعیین گردید[۱۲، ۱۴].

بررسی اثر ضد HSV دهانشویه‌های کلرهگزیدین و پرسیکا

غلظت‌های مختلف دهانشویه ($1/4$ ، $1/8$) توسط محیط نگهدارنده (DMEM) حاوی ۲ درصد سرم جنین گوساله آماده شد و پس از شستشو با PBS، به منولایرهای سلولی اضافه گردید. جهت بررسی اثر ضد ویروسی دهانشویه‌ها و پی بردن به نحوه عملکرد مهاری آن‌ها، یک بار قبل از ورود ویروس به سلول‌ها (روش اول) و در مرحله بعدی، یک ساعت پس از اضافه کردن ویروس به سلول‌ها (روش دوم) هر یک از دهانشویه‌ها طی زمان‌های مورد نظر به این محیط اضافه شدند. غلظت‌های مختلف پرسیکا و کلرهگزیدین در زمان‌های $0/5$ ، 1 و 5 دقیقه [$3/5$] با 50 PFU/ml ویروس مجاورت داده شد و پس از ظروف ۹۶ حفره‌ای حاوی منولایر سلولی منتقل شدند. گروه‌های شاهد برای هر دو روش شامل منولایرهای حاوی آسیکلولویر (Merck, Germany) (شاهد مثبت) و سلول‌های بدون دریافت درمان (شاهد منفی) بود. تمامی ظروف به مدت 4 روز در دمای 37°C و 5 درصد CO_2 در انکوباتور قرار گرفتند. برای بررسی اثر ضد ویروسی محلول‌های فوق، از روش کوانتال [تعیین دوز عفونی‌کننده (50 درصد محیط کشت TCID₅₀)] استفاده گردید. در این روش ظروف زیر میکروسکوپ معکوس (in verted) بررسی شده، حفرات بر طبق وجود یا عدم وجود CPE به صورت مثبت یا منفی علامت‌گذاری شدند. در پایان نیز تیتر ویروس (TCID₅₀) به روش Karber محاسبه گردید[۱۵، ۱۲]. تمام مراحل آزمایش دوبار تکرار گردید و میانگین اعداد محاسبه شده به عنوان تیتر نهایی ویروس آنالیز آماری شدند.

جهت بررسی اثر نوع دارو (صرف نظر از غلظت و زمان آن) از تست آماری آنالیز واریانس یک طرفه (one way ANOVA) استفاده گردید. در مرحله بعد جهت بررسی اثر نوع دارو همراه با

مواد و روش‌ها

منبع ویروس و سیستم کشت سلولی

در این پژوهش تجربی آزمایشگاهی، ویروس HSV-1 از صایعه لب بیمار مبتلا به هرپس لبیالیس راجعه جداسازی شد و توسط تست خنثی‌سازی (Neutralization) با استفاده از آنتی‌سرم خوکچهای ضد HSV-1 (NIH, USA) تأیید شد[۱۲].

Vero Cell‌ها (رده سلولی فیبروبلاست‌های کلیه میمون سبز آفریقایی – بانک سلولی انسنتیو پاستور ایران)، که سلول‌های مناسبی جهت ارزیابی اثرات سیتوپاتیک (Cyto pathic effect) (CPE) ویروس Herpes simplex هستند[۴]، طبق روش استاندارد زیر تهیه گردیدند. محیط کشت سلولی در فلاسک‌های کشت سلولی (Nunc, Denmark) که حاوی تک لایه سلولی (منولایر) به هم پیوسته بود، پس از شستشو با PBS (Phosphate- buffered saline) Dlbeccoo's modified Eagle's) DMEM محیط تازه (growth medium) حاوی ۵ درصد سرم جنین گاوی (FBS) یا (Fetal bovine serum) به فلاسک اضافه شد و با پی‌پت کردن مکرر مایع موجود در فلاسک جهت معلق کردن سلول‌ها در محیط و شکستن تجمعات سلولی، سوسپانسیون سلولی یکنواخت تهیه گردید. سوسپانسیون سلولی در فلاسک‌های کشت سلولی جدید ریخته شد تا سلول‌ها به کف ظرف بچسبند و پس از تکثیر و تقسیم، دوباره تک لایه کامل سلولی تشکیل گردد. سلول‌ها به منظور تکثیر، هر 3 روز یک بار به همین روش در فلاسک‌های کشت سلولی پاساز داده شده، تکثیر گشتند.

تعیین سمیت سلولی

Vero cell‌ها به روش فوق در ظروف ۲۴ حفره‌ای استریل (Nunc, Denmark) در محیط کشت DMEM حاوی 8 درصد سرم جنین گوساله، 14 درصد بیکربنات سدیم، $100\text{ }\mu\text{/ml}$ پنی‌سیلین، $100\text{ }\mu\text{/ml}$ سولفات استرپتومایسین و 0.25 mg/ml آمفوتریسین B، کشت داده شدند. پس از شستشوی منولایرهای سلولی با PBS، غلظت‌های سریالی افزایشی ($1/2$ ، $1/4$ ، $1/8$) از هر یک از دهانشویه‌های پرسیکا (Poorsina Co, Iran) و کلرهگزیدین $12/0$ درصد (Behsa Co, Iran) به حفرات دارای منولایر اضافه شدند. پس از رنگ آمیزی با روش تریپان

جهت شمارش وجود نداشت.

- این بررسی در مورد کلرهگزیدین نیز انجام گرفت اما در زمان‌های مورد بررسی (بیش از ۵ دقیقه) شمارش سلول‌های زنده صفر گزارش شد.
- جهت بررسی اثرات ضد ویروسی دهانشویه‌های پرسیکا و کلرهگزیدین، غلظت ویروس در دو مرحله قبل و بعد از ورود به سلول مورد سنجش و تحلیل قرار گرفت.

الف- قبل از ورود ویروس به سلول

بیشترین تیتر ویروس در محلول‌های حاوی پرسیکا، مربوط به غلظت $\frac{1}{4}$ و در زمان ۱ دقیقه، در محلول‌های حاوی کلرهگزیدین مربوط به غلظت $\frac{1}{8}$ و در زمان ۵ دقیقه و در محلول‌های حاوی آسیکلوروپیر در زمان‌های $\frac{1}{5}$ و $\frac{1}{10}$ دقیقه بود (جدول ۱ و نمودار ۱).

بررسی اثر غلظت و زمان، از تست آماری آنالیز واریانس دو طرفه (Two way ANOVA) بهره گرفته شد. در ادامه در صورت وجود اختلاف در سطوح مختلف نوع دارو، غلظت و زمان، به منظور آشکار کردن دقیق اختلافها از روش کنتراست آماری آشکار کردن دقیق اختلافها از روش کنتراست آماری (Contrast method) استفاده شد ($\alpha < 0.05$). کلیه آنالیزهای آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گردید.

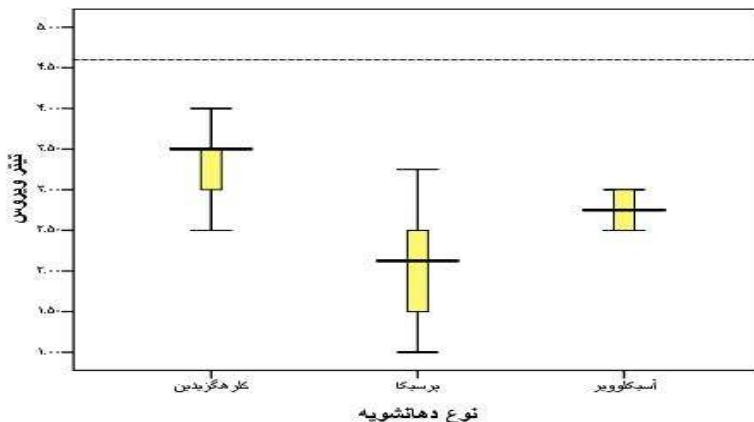
یافته‌ها

- نتایج بررسی سمیت سلولی آسیکلوروپیر نشان داد که غلظت سیتوتوکسیک که باعث تخریب 50% درصد سلول‌های منولاير می‌شود (CC_{50})، در غلظت‌های مورد آزمایش موجود نبود.
- CC_{50} پرسیکا در زمان ۵ دقیقه معادل غلظت $\frac{1}{5}$ و در ۳۰ دقیقه $\frac{1}{2}$ بود، اما در زمان‌های ۱ و ۲۴ ساعت سلول زنده

جدول ۱. تیتر ویروس (میانگین و انحراف معیار) هرپس تیپ ۱ در محلول‌های حاوی داروهای مختلف در مرحله قبل از ورود ویروس به سلول بر حسب غلظت دارو و زمان

نوع دارو	غلظت	زمان (دقیقه)			
		۵	۱	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$
پرسیکا	$1/2$	2 ± 0.35	$2/75 \pm 0.35$	$1/87 \pm 0.17$	
کلرهگزیدین	$1/4$	2 ± 0.70	$2/37 \pm 1.23$	$1/87 \pm 0.53$	
آسیکلوروپیر	$1/8$	$1/87 \pm 0.53$	$2/12 \pm 1.59$	2 ± 0.70	
شاهد منفی	$1/2$	$2/75 \pm 0.35$	$2/62 \pm 0.17$	$2/75 \pm 0.35$	
	$1/4$	$3/50 \pm 0.00$	$3/12 \pm 0.17$	$3/50 \pm 0.00$	
	$1/8$	$3/75 \pm 0.35$	$3/50 \pm 0.00$	$3/50 \pm 0.00$	
		$2/50 \pm 0.00$	$2/87 \pm 0.17$	$2/87 \pm 0.17$	
		$4/60$	$4/60$	$4/60$	

* اعداد موجود در جدول لگاریتم تیتر ویروس می‌باشد.

نمودار ۱. نمودار باکس (Box plot) تیتر ویروس هرپس تیپ ۱ در مرحله قبل از ورود به سلول در محلول‌های مختلف (خط چین بیانگر تیتر ویروس در محلول کنترل بدون دارو و خط تیره در باکس‌ها بیانگر میانه می‌باشد)

۲ و نمودار ۲).

در مرحله بعد در آنالیز واریانس دو طرفه مشخص گردید که در هر غلظت $\frac{1}{2}$ ، "نوع دارو" بر تیتر ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری دارد ($p\text{ value} = 0.011$): به طوری که غلظت ویروس در محلول آسیکلولویر کمترین مقدار بود. ولی "زمان" و همچنین اثر متقابل (برهمکنش) فاکتورهای "نوع دارو" و "زمان" بر غلظت ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری نداشت ($p\text{ value} > 0.05$).

در غلظت $\frac{1}{4}$ نیز "نوع دارو"، "زمان" و اثر متقابل فاکتورهای "نوع دارو" و "زمان" بر تیتر ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری نداشت ($p\text{ value} > 0.05$).

در غلظت $\frac{1}{8}$ ، "نوع دارو" بر تیتر ویروس اثر معنی‌داری داشت ($p\text{ value} < 0.05$): به طوری که تیتر ویروس در محلول حاوی آسیکلولویر کمترین مقدار بود ولی "زمان" و اثر متقابل "زمان" و "نوع دارو" بر تیتر ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری نداشت ($p\text{ value} > 0.05$).

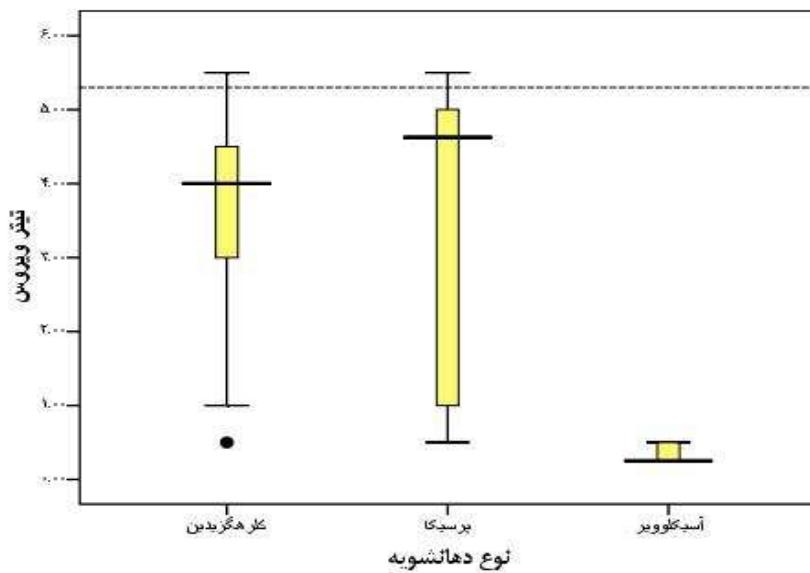
در مرحله بعد در آنالیز واریانس دو طرفه مشخص گردید که در هر یک از غلظت‌های $\frac{1}{2}$ ، $\frac{1}{4}$ ، $\frac{1}{8}$ "نوع دارو" بر تیتر ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری دارد ($p\text{ value} < 0.001$): به طوری که تیتر ویروس در محلول آسیکلولویر کمترین مقدار بود. همچنین مشخص گردید که "زمان" نیز بر غلظت ویروس از نظر آماری اثر معنی‌داری دارد ($p\text{ value} < 0.001$): به طوری که بیشترین غلظت ویروس در زمان $5/5$ دقیقه بود. در ادامه مشخص گردید که اثرات متقابل (برهمکنش) فاکتورهای "نوع دارو" و "زمان" نیز از نظر آماری اثر معنی‌داری بر تیتر ویروس داشته است ($p\text{ value} < 0.001$).

ب- بعد از ورود ویروس به سلول بیشترین تیتر ویروس در محلول‌های حاوی پرسیکا مربوط به غلظت $\frac{1}{2}$ و در زمان $5/5$ دقیقه، در محلول‌های حاوی کلرهگزیدین مربوط به غلظت $\frac{1}{8}$ و در زمان‌های $5/5$ و $1/1$ دقیقه و در محلول‌های حاوی آسیکلولویر در زمان $1/1$ دقیقه بود (جدول

جدول ۲. تیتروویروس هرپس تیپ ۱ (میانگین و انحراف معیار) در محلول‌های حاوی داروهای مختلف در مرحله بعد از ورود ویروس به سلول بر حسب غلظت دارو و زمان

زمان (دقیقه)	غلظت	نوع دارو
۵	1 ± 0	$1/2$
0.75 ± 0.35	0.75 ± 0.35	پرسیکا
0.75 ± 0.35	$4/63 \pm 0.18$	$1/4$
$4/88 \pm 0.18$	$5/13 \pm 0.18$	$1/8$
0.75 ± 0.35	$3/38 \pm 0.18$	$1/2$
$2/63 \pm 0.18$	$4/125 \pm 0.18$	کلرهگزیدین
$3/125 \pm 0.18$	$5/25 \pm 0.35$	$1/8$
0.25 ± 0	$0/5 \pm 0$	آسیکلولویر
$5/35$	$5/35$	شاهد منفی

* اعداد موجود در جدول لگاریتم تیتر ویروس می‌باشند.

نمودار ۲. نمودار باکس (Box plot) تیتر ویروس هرپس تیپ ۱ در مرحله بعد از ورود به سلول در محلول‌های مختلف (خط چین بیانگر تیتر ویروس در محلول کنترل بدون دارو و خط تیره در باکس‌ها بیانگر میانه می‌باشد)

مشابهی با کلرهگزیدین داشت. با این حال به نظر می‌رسد مصرف پرسیکا در غلظت‌های کم ($1/4$) و نیز زمان‌های کوتاه (کمتر از ۵ دقیقه) ایمن باشد. در پژوهش‌های مشابهی که در مورد سمیت سلولی کلرهگزیدین انجام شده بود، برخی پژوهش‌ها [۱۶، ۷] به سمی بودن آن تا حدود غلظت $1/8$ درصد و در مقابل سایر پژوهش‌ها [۱۸، ۲] به غلظت‌های بسیار پایین سمی برای این دهانشویه اشاره کرده بودند. در مورد پرسیکا نیز تنها یک پژوهش [۷] انجام شده بود که غلظت‌های بیش از $1/10$ را سمی گزارش کرده بود. علت این تفاوت‌ها را می‌توان به زمان مجاورت سلول‌ها با کلرهگزیدین، تفاوت در تست‌های مورد بررسی سلول‌های زنده و یا درصد سرم جنین در محیط کشت (به علت باند شدن با دهانشویه و کاهش دوز آن) اشاره کرد.

در بررسی اثرات ضد هرپسی کلرهگزیدین و پرسیکا، جهت مشخص شدن این که آیا اثر مهاری آن‌ها مربوط به اثر مستقیم بر ویروس است یا نه، غلظت‌های مختلف دارو قبل از ورود ویروس به سلول به محیط کشت اضافه شدند. یافته‌ها نشان دهنده اثر مهاری هر دو دهانشویه حتی پس از ۳۰ ثانیه

بحث

استفاده از دهانشویه به عنوان روشی ساده، سریع، ارزان و مورد پذیرش بیماران، در درمان و یا پیش‌گیری از بیماری‌های مختلف دهان و دندان، کاربرد وسیعی دارد.

از جمله بیماری‌های شایع و آزار دهنده دهان، عفونت‌های هرپس داخلی دهانی راجعه (RIH) می‌باشد که تا به حال درمان موضعی استانداردی برای آن ذکر نشده است. بنابراین امکان دارد استفاده از دهانشویه‌ای با خاصیت ضد ویروس، روش درمانی مفیدی در این بیماران باشد.

دهانشویه‌ها به عنوان محلول‌های آنتی‌سپتیک، ممکن است علاوه بر اثرات درمانی خود بر سایر سلول‌های بافت دهان مانند اپیتلیوم و در نواحی زخمی بر بافت همبند اثرات سمی اعمال نمایند. با توجه به این موضوع، ابتدا به بررسی سمیت سلولی کلرهگزیدین و پرسیکا پرداختیم. همان طور که در یافته‌ها نیز ذکر گردید، آسیکلوفیر در غلظت‌ها و زمان‌های مورد بررسی برای سلول‌های vero (فیبروبلاست) ایمن بود اما کلرهگزیدین در زمان‌های بیش از ۵ دقیقه و تا رقت‌های $1/8$ نیز سمی بود. پرسیکا نیز در صورت استفاده بیش از ۳۰ دقیقه اثر سمی

از این دهان‌شویه می‌توان به منظور کاهش آلدگی ویروس در مایعات دهان (حداقل پس از ۳۰ ثانیه شستشو) و در نتیجه کاهش خطر آلدگی متقابل این مایعات دهانی در تماس فرد با فرد و نیز آثروسل‌های تولیدی طی درمان‌های دندان‌پزشکی در زمان Sheding بدون علامت ویروس و همچنین کاهش عفونت‌زایی زخم‌های دهانی ناشی از هرپس، استفاده نمود. علاوه بر این، از آن جایی که امکان دارد پرسیکا بدون نیاز به تیمیدین کیناز ویروس اثر مهاری خود را اعمال کند، می‌توان آن را به عنوان انتخاب جدیدی در درمان موضعی ضایعات HSV مقاوم به آسیکلولوپیر در نظر گرفت. پرسیکا علاوه بر این که اثرات بد کلرهگزیدین را ندارد، به دلیل نداشتن الكل، منع تجویز در زنان باردار نداشته، حتی خوردن آن نیز بدون ضرر می‌باشد.

از مزایای این پژوهش، علاوه بر بررسی اثر مهاری این دهان‌شویه‌ها به دو روش، قبل و بعد از ورود ویروس به سلول و همچنین شبیه‌سازی کاربرد بالینی آن‌ها در زمان‌ها و غلاظت‌های مصرفی، می‌توان به نحوه بررسی اثر مهاری آن‌ها و یا به عبارتی استفاده از روش کوانتال اشاره کرد. این روش که از CPE با مشاهده زیر میکروسکوپ بهره می‌گیرد، راهی سریع، ارزان و ساده جهت تعیین عفونت‌زایی است، که در مقایسه با روش‌های بررسی فعالیت آنزیمی یا بررسی مارکرهای سطح سلول، مقرنون به صرفه است و نسبت به روش بررسی کاهش پلاک نیز بسیار حساس‌تر می‌باشد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش با شماره طرح تحقیقاتی ۴۷۶۶ توسط دانشگاه علوم پزشکی شیراز تصویب و تأمین بودجه گردید. لازم است از همکاری کارکنان بخش ویروس‌شناسی دانشگاه نیز تشکر فراوان به عمل آید.

مجاوبرت و تا غلاظت‌های $1/8$ بود. در این روش، اثر مهاری پرسیکا بهتر از کلرهگزیدین و حتی آسیکلولوپیر که داروی کلاسیک ضد HSV است، بود (به ترتیب $p = 0.001$ و $p = 0.04$).

با این حال در روش دوم (پس از ورود ویروس به سلول)، اثر مهاری آسیکلولوپیر با اختلاف معنی‌داری بهتر از هر دو دهان‌شویه بود ($p = 0.001$) و کلرهگزیدین و پرسیکا اختلاف معنی‌داری با هم نداشتند ($p > 0.05$).

این تفاوت‌ها، بیانگر نحوه عملکرد ضد ویروسی دهان‌شویه‌ها با آسیکلولوپیر می‌باشد. از آن جایی که آسیکلولوپیر اثر خود را به شکل مهار DNA پلیمراز ویروس پس از فعال شدن توسط تیمیدین کیناز ویروس اعمال می‌کند، بیشترین اثر خود را بر ویروس داخل سلول می‌گذارد. در حالی که با اثر بهتر پرسیکا بر ویروس قبل از ورود آن به سلول، می‌توان نقش آن را پیش‌گیری از ورود ویروس به سلول، تداخل با غشای سلول Vero، تعییر در انولوپ ویروس و یا اثر مستقیم آن بر ویریون‌های آزاد HSV نسبت داد [۱۲، ۱۳، ۱۹]. در مورد کلرهگزیدین نیز با توجه به نتایج به طور نسبی یکسان در هر دو روش، اثر ضد ویروسی مستقیم و نیز مهار DNA ویروس را می‌توان برای آن در نظر گرفت.

جهت مقایسه یافته‌های این پژوهش در خصوص اثر ضد ویروسی کلرهگزیدین، پژوهش‌های مختلفی وجود دارند. پژوهش Baqui و همکاران [۵] و Bernstein و همکاران [۳] به اثر مستقیم ضد ویروسی آن و پژوهش‌های Park و همکاران [۲۰] به اثر مهاری آن بر سنتز DNA ویروس علاوه بر اثر مستقیم ضد ویروسی آن اشاره کرده‌اند، که مطابق با یافته‌های پژوهش حاضر می‌باشد. با این حال در این زمینه بر روی دهان‌شویه پرسیکا پژوهشی صورت نگرفته است.

با توجه به این یافته‌ها و اثر مطلوب پرسیکا بر ویروس آزاد،

References

- Burket LW, Greenberg MS, Glick M, Ship JA. Burket's oral medicine. 11th ed. Hamilton: BC Decker Inc; 2008. p. 42-9.
- Minami M, Kita M, Nakaya T, Yamamoto T, Kuriyama H, Imanishi J. The inhibitory effect of essential oils on herpes simplex virus type-1 replication in vitro. *Microbiol Immunol* 2003; 47(9): 681-4.
- Baqui AA, Kelley JI, Jabra-Rizk MA, Depaola LG, Falkler WA, Meiller TF. In vitro effect of oral antiseptics on human immunodeficiency virus-1 and herpes simplex virus type 1. *J Clin Periodontol* 2001; 28(7): 610-16.
- Park NH, Park JB, Min BM, Cherrick HM. Combined synergistic antiherpetic effect of acyclovir and chlorhexidine in vitro. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1991; 71(2): 193-6.

5. Bernstein D, Schiff G, Echler G, Prince A, Feller M, Briner W. In vitro virucidal effectiveness of a 0.12%-chlorhexidine gluconate mouthrinse. *J Dent Res* 1990; 69(3): 874-6.
6. Newman MG, Takei HH, Carranza FA, Klokkevold PR. Carranza's clinical periodontology. 10th ed. Philadelphia: Saunders Elsevier; 2006. p. 689.
7. Mozafari B, Mansouri SH, Rajabalian S, Alimardani A, Mohammadi M. Comparison of the antibacterial and cytotoxic effect of chlorhexidine and persica in vitro. *Shahid Beheshti Medical Sciences University Dental School* 2005; 23(3): 494-509.
8. Salehi P, Momeni Danaie Sh. Comparison of the antibacterial effects of persica mouthwash with chlorhexidine on streptococcus mutans in orthodontic patients. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences* 2006; 14(4): 178-82.
9. Almas K, Skaug N, Ahmad I. An in vitro antimicrobial comparison of miswak extract with commercially available non-alcohol mouthrinses. *Int J Dent Hyg* 2005; 3(1): 18-24.
10. Khalessi AM, Pack AR, Thomson WM, Tompkins GR. An in vivo study of the plaque control efficacy of Persica: a commercially available herbal mouthwash containing extracts of *Salvadora persica*. *Int Dent J* 2004; 54(5): 279-83.
11. Darbandi A, Nikfar F. Comparison between the two mouth rinses (Persica & antiseptic Irsha) on recurrent aphthous stomatitis. *J Shahid Beheshti Univ Med Sci* 2006; 24(4): 435-8.
12. Motamedifar M, Nekooeian AA, Moatari A. The effect of hydroalcoholic extract of olive leaves against herpes simplex virus type 1. *Iran J Med Sci* 2007; 32(4): 222-6.
13. Tragoopua Y, Jatisatiern A. Anti-herpes simplex virus activities of *Eugenia caryophyllus* (Spreng.) Bullock & S. G. Harrison and essential oil, eugenol. *Phytother Res* 2007; 21(12): 1153-8.
14. Al-Bayati FA, Sulaiman KD. In vitro antimicrobial activity of *Salvadora persica* L. extracts against some isolated oral pathogens in Iraq. *Turk J Biol* 2008; 32: 7-62.
15. Duschatzky CB, Possetto ML, Talarico LB, Garcia CC, Michis F, Almeida NV, et al. Evaluation of chemical and antiviral properties of essential oils from South American plants. *Antivir Chem Chemother* 2005; 16(4): 247-51.
16. Wilken R, Botha SJ, Grobler A, Germishuys PJ. In vitro cytotoxicity of chlorhexidine gluconate, benzylamine-HCl and povidone iodine mouthrinses on human gingival fibroblasts. *SADJ* 2001; 56(10): 455-60.
17. Hidalgo E, Dominguez C. Mechanisms underlying chlorhexidine-induced cytotoxicity. *Toxicol in Vitro* 2001; 15(4-5): 271-6.
18. Mariotti AJ, Rumpf DA. Chlorhexidine-induced changes to human gingival fibroblast collagen and non-collagen protein production. *J Periodontol* 1999; 70(12): 1443-8.
19. Reichling J, Nolkemper S, Stintzing FC, Schnitzler P. Impact of ethanolic lamiaceae extracts on herpesvirus infectivity in cell culture. *Fortsch Komplementmed* 2008; 15(6): 313-20.
20. Park JB, Park NH. Effect of chlorhexidine on the in vitro and in vivo herpes simplex virus infection. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1989; 67(2): 149-53.

In vitro inhibitory effects of chlorhexidine and Persica mouthwashes on HSV-1 compared with acyclovir

Sara Poorshahidi, Mehdi Davarmanesh, Fahimeh Rezazadeh,
Mohammad Motamedifar, Hooman Ebrahimi*, Abbas Alipour

Abstract

Introduction: Recurrent intraoral herpes is a common oral disease that causes painful ulcers and viral shedding, resulting in various complications for patients. The antiviral efficacy of oral mouthwashes has not been adequately studied, although they are a readily available and rapid treatment modality for oral ulcers.

Materials and Methods: In this experimental study, viricidal effects of chlorhexidine and Persica mouthwashes on Vero cell lines were examined, before and after HSV-1 infection of the cells, in the presence of various concentrations of mouthwashes at different time intervals by using quantal assays. Then the results were compared with those of acyclovir. The 50% cytotoxic concentrations (CC_{50}) of the two mouthwashes were determined. Data was analyzed by one-way and two-way ANOVA ($\alpha = 0.05$).

Results: CC_{50} of Persica at 5- and 30-minute intervals were 0.2% and 0.14%, respectively. Chlorhexidine was toxic at durations more than 5 minutes. Before inoculation, both mouthwashes showed viricidal effects and Persica showed more viricidal effect than chlorhexidine and acyclovir (p values of 0.0001 and 0.04, respectively). After virus inoculation antiviral effects of these mouthwashes were only limited to concentrations above 1/4. Acyclovir demonstrated the highest antiviral effect (p value = 0.0001).

Conclusion: Considering the better direct anti-HSV effect of the herbal mouthwash, Persica, and its less side effects compared to chlorhexidine, it can be used to reduce oral fluid contamination caused by viral shedding and reduce infectivity of intra-oral ulcers.

Key words: Chlorhexidine, Mouthwash, HSV-1.

Received: 25 Jul, 2010 **Accepted:** 8 Mar, 2011

Address: Assistant Professor, Department of Oral Medicine, School of Dentistry, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran.

Email: hebrahimi@sums.ac.ir

Journal of Isfahan Dental School 2011; 7(1): 59-67.